

1^e Samenspraak over het lijden van Christus door roerdomp en steenuil

Door D.H. Van der Meer - Bruinisse

Steenuil: Zeg Roerdomp, hoor je dat hert ook roepen in de verte?

Roerdomp: Ja vriend, ik denk dat het water zoekt en versmacht van dorst.

Steenuil: Het doet me zo aan David denken vriend, die schreeuwde immers ook als een hert naar de voorhoven des Heeren.

Roerdomp: O Steenuil, nu je dit zo zegt moet ik zo denken aan die grote Davids Zoon, ook Hij versmachte van dorst aan dat vervloekte kruishout.

Steenuil: Nu springt er iets in me op Roerdomp. Is Hij het niet waard om zo eens met elkaar aangaande dat lijden wat van gedachten te wisselen.

Roerdomp: Is het niet beter Steenuil, om samen een werkje van een der oude vaders te gaan lezen, ik voel me altijd zo klein worden als ik aangaande het lijden van Gods Zoon hun kostelijke geschriften leest.

Steenuil: Ik weet wat je bedoeld Roerdomp, maar als ik dan denk aan dat duifje in de kloof der steenrotsen waartegen de bruidegom zo zegt; Toon mij uw gedaante en laat me uw stem horen, dan kan ik er niet altijd van zwijgen.

Roerdomp: In dat licht gezien vriend, laten we dan proberen iets te stamelen over dat grote offer dat Christus eens bracht.

Steenuil: In gedachte zie je Hem gaan m'n vriend, wankelend onder het kruis, o Hij zal nog bezwijken.

Roerdomp: O Steenuil, zeer zeker heeft God de Vader dit schouwspel nauwlettend gade geslagen en in Zijn Goddelijke voorzienigheid er voor gezorgd, dat een zekere Simon van Cyrene zijn Zoon zal helpen het kruis te dragen.

Steenuil: Ja Roerdomp, de krijgsknechten moesten eerst Simon wel dwingen. Wat moet God Zijn volk ook altijd maar gewillig maken om het kruis op te nemen, en zo Gods Zoon te volgen.

Roerdomp: Ja vriend, men meent dat de naam van Simon van Cyrene later terug te vinden is in Gods woord. Als dat dus waar zou zijn dat Simon een ware volgeling van Jezus geworden is, geloof maar dat hij dan vaak wenend terug gedacht heeft aan zijn onwilligheid om Christus te helpen het kruis te dragen.

Steenuil: Goed mogelijk Roerdomp, maar laten we verder gaan broeder. Ze zijn tenslotte aan de plaats gekomen waar Christus lijden en sterven zal. Het kruis wordt van Jezus en Simon afgenomen en op de aarde neergelegd die vervloekt is vanwege de zonden der mensen.

- Roerdomp: Ja Steenuil, door het eten van de verboden boom is de toegang tot het paradijs afgesloten. Maar door middel van een andere boom waarvan dat kruis gemaakt is, daaraan hangende, zal Christus voor Zijn volk de zonden wegdragen, en de toegang ontsluiten tot nog een veel heerlijker Paradijs
- Steenuil: O gezegende boom die daar eens groeide, om gebruikt te worden om mensen met God te verzoenen. We kunnen het wel een nieuwe boom des levens noemen, de vruchten die Christus daaraan verworven heeft Zijn spijs voor een eeuwig zalig leven.
- Roerdomp: O vriend, we kunnen het ook wel een boom der gerechtigheid noemen want aan dat kruishout heeft Christus aan het recht van Zijn Vader voldaan en de eer van Zijn Vader gered. Zo is dat vloekhout der schande ook geheiligd door Christus lijden en mag Zijn volk roemen in dat kruis.
- Steenuil: Ja vriend, maar Hij moest wel als het ware Offerlam gans verteerd worden aan dat kruis. Duizenden dieren zijn in de oude bedeling al geofferd maar ze voldeden niet aan Gods eis noch eer. Maar dit grote offerlam is tot een volkomen verzoening.
- Roerdomp: Hartelijk mee eens m'n vriend, maar laten we weer eens terug keren tot het aangrijpende schouwspel. Ruwe soldaten grijpen Jezus vast en ontdoen Hem van Zijn prachtige kleed zonder naad geweven, en daar staat Jezus naakt vol striemen geheel rood van bloed en een doornen kroon op Zijn gezegend hoofd. Een schouwspel voor God, engelen en mensen, en niet te vergeten van duivelen die menen het gewonnen te hebben.
- Steenuil: Wat een ontzaggelijke vernedering vriend. Hieruit blijkt toch duidelijk hoe zwaar God de erfzonden en de dadelijke zonden aanrekent.
- Roerdomp: Ach Steenuil, veelal mag je niet meer over zonden en schuld spreken. Geen goed teken vriend, want als God de Vader nu de zonden zo zwaar straft in Zijn geliefde Zoon, zal Hij dan de mens de zonden niet ordentelijk voor ogen stellen? En dat ze zullen weten tegen wie ze gezondigd hebben?
- Steenuil: Ja Roerdomp, die Godzalige dienstknechten de gebr. Erskine schrijven in een predicaat over de grote doorbreker het volgende: "Er zijn twee poorten namelijk de poort van de wet en de poort van het Evangelie, als men nooit door de poort van de wet gegaan is kan men ook nooit door de poort van het Evangelie binnengaan, immers het einde der wet is Christus."
- Roerdomp: O Steenuil, veel uitspraken van het oude volk uit vroegere tijden worden aan de kant gezet, maar in het licht van wat de Erskines schrijven is de uitspraak; Je schuldbrief eerst thuis krijgen, toch zuivere taal.
- Steenuil: Anderzijds vriend, is het ook weer zeer gevaarlijk om van een overtuiging van zonden een grond te gaan maken, ja er zijn er zelfs die leren dat een mens die overtuigd is van zonden al levend gemaakt en onbewust gerechtvaardigd is.

- Roerdomp: O vriend, ik geloof als God een mens waarlijk overtuigd heeft van zonden en ellende, hij of zij niet rusten kunnen voordat men weet dat zijn zonden vergeven zijn en op recht en bloedgronden.
- Steenuil: Zo is het Roerdomp, Gods Woord zegt ons toch duidelijk dat er zonder bloedstorting geen genezing is.
- Roerdomp: Laten we eens verder bezien vriend wat er verder met Gods Zoon gebeurd. De krijgsknechten grijpen Jezus en strekken Hem uit over het kruis. Dan nemen ze Zijn gezegende Handen die zoveel goeds gedaan hebben. Zieken genezen, kinderen gezegend, brood gebroken en vermenigvuldigd, om zo een hongerige scharen te spijzigen. Wie kan verhalen wat deze gezegende Handen allemaal gedaan hebben. En dan O vriend, slaan ze nagelen door deze Handen.
- Steenuil: Ja Roerdomp, maar ook zijn Voeten die gingen om de wil van Zijn Vader te doen. Het goede te boodschappen en Zijn kerk te vergaderen, worden doorgraven met nagelen.
- Roerdomp: O broeder, terwijl er ondraaglijke pijnen door Zijn lichaam gaan horen we Hem zeggen; Vader vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen.
- Steenuil: O Vriend, wat een wonder toch, Zijn Vader verhoord dat gebed, anders had niemand zalig kunnen worden. Het zijn immers de zonden van Zijn volk die Hem zo wonden. O Roerdomp, wat kan dat de ziel verbreken en vervullen met een smartelijke blijdschap. Enerzijds smartelijk vanwege het lijden door mijn zonden veroorzaakt, maar anderzijds een onuitsprekelijke blijdschap dat Gods lieve Zoon dit ook voor mij heeft willen doen.
- Roerdomp: Ik moet er met mijn gehele hart opvallen Steenuil.
- Steenuil: Zullen we de volgende keer verder gaan met onze samenspraak Roerdomp, trouwens ik hoor dat hert niet meer roepen, zou het water gevonden hebben?
- Roerdomp: Ik denk het ook, ik weet niet hoe u onze samenspraak ervaren hebt maar voor mij was het in ieder geval koud water op een vermoeide ziel.
- Steenuil: O m'n geliefde vriend, ik kan ook wel met Simson zeggen; Zoetigheid ging uit van de sterke. Nu vriend, als God het geeft tot onze tweede samenspraak over het lijden van de Leeuw uit de stam van Juda. Gegroet Roerdomp.

2^e samenspraak van Roerdomp en Steenuil

Roerdomp: Dag Steenuil, zit je jezelf zo wat te koesteren in de zon?

Steenuil: Ja vriend, het is hier aangenaam toeven, wat een grote Schepper toch die dat heerlijk hemellichaam zomaar uit het niets geschapen heeft.

Roerdomp: Zeker vriend, men zegt dat er zonder de zon binnen de kortste tijd geen leven meer op aarde te bespeuren zou zijn.

Steenuil: Ik geloof het Roerdomp, maar vriend, zoals de zon onmisbaar is voor de aarde, zo is toch de grote Zon der gerechtigheid onmisbaar voor het leven der ziel, zonder de stralen van Zijn liefelijk aangezicht en Zijn verzoenend bloed blijft immers alles dood.

Roerdomp: Ook dat is zeker Steenuil, zoals het onmogelijk is dat ons lichaam zonder bloed zou kunnen leven, zo kan immers des mensen ziel nooit leven zonder het bloed van het Lam.

Steenuil: O vriend, we zien het voor ons, Christus is vastgenageld aan het kruis, en nu wordt dat kruis opgericht en hangt Hij daar tussen hemel en aarde, gelijk Mozes lang geleden de koperen slang oprichtte, tot genezing voor degene die gebeten waren door giftige slangen.

Roerdomp: Ja Steenuil, toch waren er die door ongeloof weigerde op de koperen slang te zien, deze moesten sterven.

Steenuil: Ja Roerdomp, zo zal er toch een schare zijn die niemand tellen kan, die door het geloof op deze verhoogde Middelaar zullen mogen zien en eeuwig zalig worden, maar ook zullen er zijn die zich verhardten zullen en voor eeuwig verloren moeten gaan. Ontzettend vriend.

Roerdomp: Zie toch Steenuil, Jezus hangt daar aan het kruis met uitgebreide armen. In Zijn leven zei Hij het al; Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven.

Steenuil: O Roerdomp, en nog staat Hij met uitgebreide armen en nodigt Hij vermoeiden en belasten en geeft ze op Zijn tijd en wijze rust.

Roerdomp: Ja vriend, Hij is de grote Zaligmaker, zelfs voor de grootste zondaren. Daar zien we immers het bewijs van op Golgotha aan die ene moordenaar bewezen. Want ziet nog twee kruizen worden opgericht, één ter rechterzijde en één ter linkerzijde.

Steenuil: Wat een schouwspel vriend, Jezus tussen twee moordenaars.

Roerdomp: En wat zo onbegrijpelijk is, Jezus is de grootste misdadiger.

Steenuil: Ja vriend, ik begrijp je, want met hoeveel zonden was Hij wel niet beladen.

- Roerdomp: Toch horen we één van de moordenaars zeggen tegen de andere moordenaar; Wij toch rechtvaardig, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.
- Steenuil: Ja vriend, deze moordenaar had ten diepste gelijk, want Jezus zelf was immers zonder zonden, maar de moordenaar had er nog geen oog voor dat Jezus de betalende Borg was ook voor zijn eigen zonden.
- Roerdomp: Ja Steenuil, toch had deze moordenaar oog gekregen voor zijn eigen vreselijke zonden want hij ging immers belijden dat zijn straf rechtvaardig was.
- Steenuil: Broeder, de oude vaders leerden dat God de Heilige Geest de mens voorbereid tot de wedergeboorte. We zien het hier zo duidelijk in deze moordenaar. Hoor hem stamelen; Wij toch rechtvaardig, o hij mocht buigen onder het rechtvaardig oordeel.
- Roerdomp: O Steenuil, die kostelijke berijmde psalm waarvan we zingen; Welzalig is de mens die t 'mag gebeuren, dat God naar recht hem niet wil schuldig keuren. Dat mocht die moordenaar ondervinden, want hoor de Heiland spreken; Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.
- Steenuil: Ja Roerdomp, velen willen eigenlijk niets meer weten van dat Goddelijke recht, men zegt; Christus heeft aan dat recht voldaan.
- Roerdomp: Ja vriend, ik weet wat je bedoeld, maar God zegt in Zijn woord; Komt laat ons tezamen richten, al waren uw zonden rood als karmozijn, Ik zal ze maken als witte wol.
- Steenuil: O broeder, God zelf spreekt eerst; Komt laat ons tezamen richten, o dan dat dodelijkst tijdsgewricht, maar direct als in één adem laat God er op volgen; Al waren uw zonden rood als scharlaken enz.
- Roerdomp: Ja vriend, dat recht kunnen we immers niet in Zijn volle betekenis dragen, en inderdaad dan mag de ziel zien dat Christus aan dat recht voldaan heeft.
- Steenuil: Daarom vriend, zal Christus daarvoor voor eeuwig de roem en eer voor ontvangen, en daarom zingt de Kerk straks eeuwig; Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen.
- Roerdomp: Laten we terug gaan naar die moordenaar Steenuil. Hij was het Paradijs binnengegaan. Immers Jezus had gezegd; Heden zult Gij met Mij in het Paradijs zijn. Vriend, wie kan beschrijven wat het is om vrede met God te vinden. Hij mocht thuis komen. O werkelijk, dan word er een blijdschap ervaren die de wereld niet kent, een hemelse blijdschap. Natuurlijk heeft Zijn lichaam nog smart geleden, maar in hem was de zekerheid van het zoete zaligmakend geloof nog even, en hij zou voor eeuwig thuis zijn.
- Steenuil: Maar ziet nu broeder, de zon dat heerlijk schepsel, wordt verduisterd.
- Roerdomp: O Steenuil, nu het grote Licht der wereld daar hangt aan een kruis, en ondragelijk lijdt, is het alsof de zon weigert om nog langer de aarde te bestralen. Immers de

Schepper van het heelal is in nood. Er staat in de schrift; Door het Woord zijn hemel en aarde geschapen , nu het vleesgeworden Woord hangt aan het kruis.

Steenuil: Maar Roerdomp, wat we straks gaan horen is helemaal niet te bevatten, want we horen de Stem van Gods Zoon roepen; Mijn God, Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten.

Roerdomp: Ja vriend, nu staat werkelijk ons verstand met eerbied stil, want zegt een zeker dichter; God uit God ontdaan, wie kan dat verstaan?

Steenuil: O Roerdomp, de ganse toorn van God word nu over Hem uitgegoten. God de Vader moet Zijn toorn kwijt. O vriend, er zijn leraren die durven te beweren, dat er wel mensen zijn geweest die zwaarder dan Christus geleden hebben, maar ze vergeten één ding, dat Gods Zoon onnoemelijk zwaarder geleden heeft, omdat Hij van Zijn Vader verlaten is geweest en de fiolen van Gods gramschap over Hem uitgestort zijn.

Roerdomp: Het is te vrezen vriend, dat deze leraren zelf nooit iets van Gods toorn hebben gevoeld. Steenuil, zegt Mozes niet; Want wij vergaan door Uw toorn. En ook Heman in Psalm 88; Uw grimmigheid ligt op mij. Ook zegt Paulus in Romeinen; Want de wet werkt toorn. Ik meen dat ieder kind van God in zijn of haar leven in meer of mindere maten iets van die ontzaggelijke toorn ondervonden heeft.

Steenuil: Ook staat er dat God alle dagen schrikkelijk toorn over de zonden. En ach Roerdomp, er staat toch ook; Dat een mens zich toorn kan vergaderen als een schat. Wat kan je dan bewogen zijn over je medemens, wetende dat Gods toorn niet te dragen is. Daarom zegt ook Paulus; Wij dan wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof.

Roerdomp: Steenuil, wat een wonder toch als het gebeuren mag, dat er een ogenblik is in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid.

Steenuil: Zeker vriend, welzalig is die mens. Maar laten we nog even terug gaan naar het kruis. We zien daar Johannes staan. Het is de discipel die Jezus liefheeft dus die een bijzondere band met Jezus heeft. We geloven Roerdomp, dat Jezus daar Hij ook mens was, nog wel enige troost van ondervonden heeft. Immers als wij op een ziekbed liggen en moeten lijden, hoe goed kan het ons dan doen als er een goede vriend of vriendin ons bezoekt, het kan als het ware balsem op je wond zijn.

Roerdomp: Toch Steenuil, moest Hij de pers alleen treden en niemand van de volkeren was met Hem.

Steenuil: Ja Roerdomp, zo is het vriend, niemand kon en mocht Hem daarbij helpen. Dus ook Johannes niet. Daarom zingt de Kerk; Door U door U alleen.

Roerdomp: We zien daar ook Zijn moeder staan met enkele vrouwen. Werkelijk vriend, Hij is de Heiland. Want in Zijn bitter lijden dacht Hij nog aan Zijn moeder, en geeft Zijn moeder over aan zijn geliefde discipel. Johannes zal als een zoon voor haar zorgen.

- Steenuil: Ja Roerdomp, voor Maria zijn de woorden van Simeon werkelijkheid geworden, dat er een zwaard door haar ziel zou gaan. Ze had in haar leven al gezongen van een Zaligmaker die Zijn volk zalig zal maken van hun zonden, maar dat het door zo'n weg zou gaan had zij toch ook niet gedacht.
- Roerdomp: Ja Steenuil, het is voor Maria en die vrouwen heel wat geweest, want daar aan het kruis hangt hun Liefste. O vriend, waar ik ook zo aan moet denken is, dat dit gehele verlossingswerk een werk van een Drie-enig God geweest is, ook de Heilige Geest was daar en deed zijn werk.
- Steenuil: O Roerdomp, zonder de zoete werkingen des Heilige Geestes, is er immers geen leven mogelijk. Hij is toch de grote Kinderleider.
- Roerdomp: Hij was het ook vriend, die in de raad des vredes van eeuwigheid al op Zich genomen had, om kinderen tot de heerlijkheid te gaan leiden.
- Steenuil: Ja vriend, Hij deed ook Zijn werk op Golgotha zoeven nog in de moordenaar, eerst als de geest des oordeels en der uitbranding. Toen als die zoete Geest die de zaligheid toepaste aan het hart van de moordenaar toen Jezus sprak ; Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn. Maar ook in de hoofdman die uitriep; Waarlijk Deze was Gods Zoon.
- Roerdomp: O Steenuil, ik geloof dat die lieve Geest daar op Golgotha nog veel meer gewerkt heeft dan wij dwaze mensjes weten. Maar vriend we moeten weer afscheid nemen want het zonlicht is gedaald, en ziet vriend de maan geeft zijn zoete schijnsel al.
- Steenuil: Ja Roerdomp, zo wordt de maan wel bij de Kerk vergeleken, want zoals de zon de maan verlicht, zo verlicht Christus als de Zon der Gerechtigheid Zijn Kerk.
- Roerdomp: O lieve vriend, het maakt mij wel wat bedroefd, maar ik moet het toch zeggen. Wat gaat er eigenlijk nog weinig meer uit van de Kerk. Misschien druk ik mij wat ongelukkig uit, maar het is alsof er sluierwolken voor de maan als de Kerk hangen, o wat geeft zij weinig schijnsel. Maar o vriend, dat God nog een opleving gaf, zodat de maan als kerk weer mocht lichten aan de kerkhemel. Een ding nog vriend, het ligt niet aan de Zon der Gerechtigheid, maar de schuld ligt bij de kerk. Goedenacht Steenuil.

3^e samenspraak van Roerdomp en Steenuil

- Steenuil: Neem me niet kwalijk Roerdomp, maar ik ben wat laat.
- Roerdomp: Eerlijk gezegd Steenuil zat ik al met smart op je te wachten. Zeg me de reden vriend, dat je zo laat bent.
- Steenuil: Ach Roerdomp, ik zal je het vertellen. Vandaag heb ik een verre reis gemaakt om een eenzame mus te bezoeken, we mochten nog van hart tot hart met elkaar spreken. Je hebt de groeten nog van haar.
- Roerdomp: Dank je vriend, als dat de reden is, dan is het immers niet erg. Ach vriend, wat betreft die eenzame mus. Als je gaat benadrukken, dat alleen goddelozen gerechtvaardigd worden, vliegen meest alle andere musjes weg en blijft je eenzaam over.
- Steenuil: Maar men heeft er geen erg in vriend, dat Gods woord in de Romeinenbrieven ons dat duidelijk leert.
- Roerdomp: Dus vriend, als Gods Woord dat dan duidelijk leert, dan vliegen die musjes eigenlijk weg, omdat ze Gods Woord niet voor waar houden.
- Steenuil: Juist Roerdomp, maar we dwalen af. Vriend laten we nog eens wat staren op de Schoonste aller mensenkinderen aan dat kruis, Die blank en rood is. O Roerdomp, zou dat blank niet betekenen, dat Hij zelf zo smetteloos rein en zonder zonde is.
- Roerdomp: O Steenuil, ook ik geloof dat. En dat Hij ook rood is, dat is Hij van Zijn bloed. Waardoor Zijn Kerk ook blank gemaakt wordt, ja lelie blank, voor de Vader.
- Steenuil: Ja Hij is blank en rood en draagt de banier boven tienduizenden. O vriend, ziet de banier boven Zijn Hoofd waarop geschreven staat; Jezus de Koning der Joden. Zo draagt Hij de banier boven de tienduizenden, die door Hem zalig zullen worden.
- Roerdomp: Maar Hij is ook de Koning over de heidenen. Paulus schrijft dit toch als hij zegt; Dat er wilde takken in de natuurlijke boom der Joden ingeënt zullen worden. Zo krijgen ze ook deel aan die Koning die blank en rood is.
- Steenuil: Een eeuwig wonder vriend.
- Roerdomp: O Steenuil laten we nog iets proberen te zeggen over dat kruiswoord; Mij dorst.
- Steenuil: Ja Roerdomp, je zou zo zeggen dat een van de soldaten nog wat medelijden kreeg met de lijdende Jezus, want hij gaf Hem te drinken.
- Roerdomp: O Steenuil, Jezus had in Zijn leven al gezegd dat het Zijn spijs en drank was om de wil Zijns Vaders te doen. Daarom kunnen we geloven, dat Hij dorstte om de lijdensbeker tot de laatste druppel leeg te drinken.

- Steenuil: Ja Roerdomp, we kunnen ook wel geloven, dat Hij dorstte om de beker geheel leeg te drinken. Omdat Hij dan zijn bruid voor eeuwig in Zijn armen kon sluiten en zo voor Zijn Vader met Zijn bruid te pronken en te zeggen; Vader hier ben Ik met al degene die Gij Mij gegeven heeft.
- Roerdomp: O Steenuil, wat staat de Kerk te wachten vriend. Hier al bij ogenblikken maar straks ten volle in liefde dronken.
- Steenuil: Laten we nog verder luisteren vriend wat de lijdende Zaligmaker nog spreekt met Zijn gezegende mond. We horen Hem roepen; Vader in Uw handen beveel ik Mijn Geest. O Roerdomp, Vader wat een teer woord. O, hoe was de Zoon van eeuwigheid in de schoot des Vaders. Hier op aarde kan ook een tere band zijn tussen een vader en een kind. Maar deze band tussen de Vader en de Zoon is immers nooit te beschrijven of te bevatten. In het Woord staat; God is liefde. Zo ligt de Zoon verzwolgen in de liefde.
- Roerdomp: O Steenuil, als dat ervaren mag worden, dat een zondig mensenkind gewassen door bloed weder mag keren tot in het Vaderhart vriend, dan wordt men verzwolgen in liefde. Het laat zich eigenlijk niet beschrijven. Maar om een zwak voorbeeld te noemen, dan is het even als bij Jacob en Jozef die elkaar na een zeer lange tijd weer mochten ontmoeten en elkaar omhelsden, dan staat er; En zij weenden gans zeer. O broeder, dan is er geen geest meer in zo'n mensenkind.
- Steenuil: En dan zegt Christus Vader in Uw Handen beveel Ik Mijn Geest. Dat zijn die milde Handen en vriendelijke Ogen waar David van zingt. Ook dat is niet te beschrijven wat deze Handen voor Christus betekenden. Door deze Handen is Hij immers van eeuwigheid gestreeld en vertroeteld in de schoot van Zijn Vader.
- Roerdomp: O Steenuil, maar deze Handen zijn soms ook slaande Handen, ja die slaan, maar ook weer helen. Het staat immers in Gods Woord; Slaat die Herder.
- Steenuil: Ja vriend, maar nu beveelt Hij Zijn Geest in die Handen. Christus had Zijn werk volbracht. Nu mag Zijn Geest rusten in de Handen van Zijn Vader.
- Roerdomp: O we horen Zijn jubeltoon over Golgotha; Het is volbracht. Die grote Simson heeft overwonnen. Ja Hij is onnoemlijk veel sterker dan Simson was. Wat Christus doorstaan heeft zou geen mens kunnen doorstaan. Ambrosius schrijft in zijn boek Het zien op Jezus; dat Christus zoveel geselslagen heeft ondergaan dat zelfs zijn bloedaderen afgesneden waren.. Elk gewoon mens had allang bezweken maar Zijn Godheid ondersteunde Hem.
- Steenuil: En vooral zijn laatste woorden werden met zoveel kracht uitgeroepen. O vriend, elk stervend mens kan hooguit nog wat fluisteren, maar Christus liet als de Leeuw uit Judas stam nog een machtig geluid horen.
- Roerdomp: O, geloof maar Steenuil, dat de hel geschud heeft op haar grondvesten. En hier op aarde scheurde de steenrotsen en de graven werden geopend.
- Steenuil: Hoor de hoofdman uitroepen; Ja waarlijk deze Mens was Gods Zoon.

Roerdomp: We moeten nu gaan eindigen vriend, maar het valt me zwaar om te scheiden van het kruis. Want zoetheid ging uit van de sterke en spijze ging uit van de leeuw.

Steenuil: O Roerdomp, Paulus zegt het zo treffend; Ik wens niet anders te weten dan Jezus Christus en Die gekruisigd. Omdat daar immers alles in te vinden is. Verzoening, vrede, blijdschap. Ja de zoete getuigenis des Geestes waardoor we stamelen; Abba Vader, lieve Vader. En dat om Hem, die genoemd word een Leeuw en een Lam. En Die het uitgeroepen heeft; HET IS VOLBRACHT!